

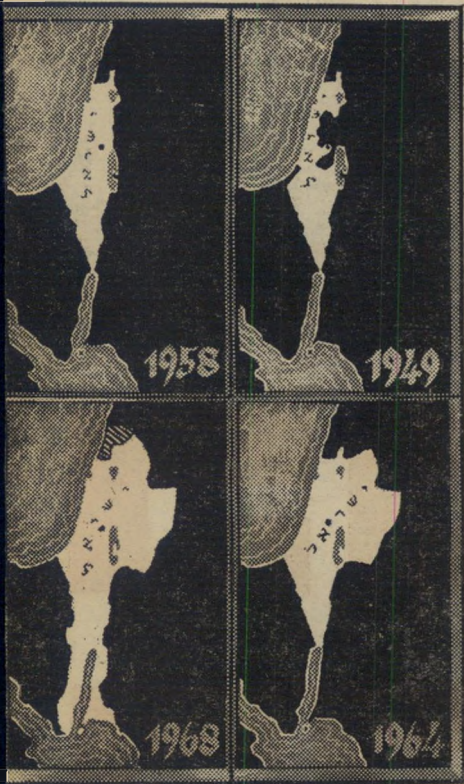
קובץ י"ג

תחזית שנכתבה לפני 13 שנים, כסיפור דמיוני, בו משתתפים דמויות מוכרות בצד בור הישראלי, באותה סדרה של סיפורים דמיוניים-כביכול, שהיו מבוססים על ניתוח פוליטי וצבאי קר, פירסם אבנרי גם סדר פור בשם "הסיבוב החמישי" (העולם הזה 931), שעסק במלחמה האטומית העתידה לפרוץ בין מדינת ישראל ומצריים ב-1975.

אזרח רשימה, שנכתבה כשנה וחצי לפני מיבצע קדש, חתה כי בין מלחמת העצמאות לבין הסיבוב האטומי, החמישי, יתחוללו עוד שלושה סיבובים:

● מלחמת 1958 (הסיבוב השני), בו מצליחה ישראל ליישר את גבולותיה על ידי חיסול רצועת עזה והגנת החזית המזרחית עד לירדן.

● מלחמת 1964 (הסיבוב השלישי), בו כובשת מדינת ישראל את צפון עבר הירדן,

תחזית "העולם הזה" - 1955

את רמת הגולן ואת הר-הדרוזים ומאיימת מקרוב על דמשק.

● מלחמת 1968 (הסיבוב הרביעי), בו כובשת ישראל מחצית הלבנון, את מיפוזן אילת עד טיראן מטני גדותיו.

כתב או אבנרי: "אחרי כל סיבוב נוצרה האשליה הכוזבת והמסוכנת כאילו הושג נצחון של ממש."

אותה רשימה לוותה במפות, פרי עטו של הצייר שמואל בק, על כיבושיה הצבאיים של מדינת ישראל בכל סיבוב (ראה תמונה).

מעניין להשוות מפות אלה אם מפת גבולות הפסקת-האש של היום. בעוד שלפי התחזית השתרעו גבולות המדינה ב-1968 עד מעבר לירדן, וכללו רק את חלקו המזרחי של חצי האי סיני, הרי מפת ישראל ב-1968, כפי שצוירה לפני 13 שנים, תר אמת היום את תפיסת "גבולות הבטחון" של ישראל, כפי שרואים אותה היום שר הביטחון משה דיין וכמה אישי-בטחון מרכזיים אחרים.

עתה, לאחר 13 שנים, ולאחר שתחזית הסיבובים הצבאיים בין ישראל וארצות ערב התממשה בחלקה הגדול, אני חרד לחשוב על התממשותו של הסיבוב החמישי - המלחמה האטומית בין ישראל ומצריים, העומדת להתחולל לפי התחזית דאז בעוד שבע שנים.

איש כפי

יום העצמאות ה-20 למדינה הצטיין בשפע של גילויים מפי האישים שילדו את המדינה, על צירי-הלידה שלה (ראה כתבה בעמוד 25). חוק ההתיישנות חל כנראה בשנת העשרים על דברים ש' נחשבו עד כה כסודות במיסים, ומנהיגי המדינה התחרו זה בזה בתשיפתם של סודות אלה.

אחד הבולטים במגלים היה שרה-עבדה יגאל אלון, כי שהיה בתקופת מלחמת העצמאות מפקד חזית הדרום. בערב ראיון נות בליל החג בהיכל התרבות בתל-אביב, ראיון דן בראיון את מטה הפלמ"ח וגם את אלון שהיה מפקדו של הפלמ"ח. ארפי המאזינים הופתעו לשמוע את שורת גילוייו של אלון, שהתייחסו בעיקר למיבצע חורב, בו פרצו היילי צה"ל לסיני, כבשו את אבר-עגילה, ניצבו במבואות אל-עריש ואיימו לכתר את חיל-המשלוח של הצבא המצרי ברצועת עזה.

גילוייו של יגאל אלון, שהיו חדשים למרביתם של המאזינים, כללו את הפרטים הבאים:

● במיבצע חורב, בו הגיעו כוחות סיור של צה"ל עד לשרה-התעופה המצרי בבירגנפה, ניתן היה לכתר את חיל-המשלוח המצרי, להשמיד את עיקר כוחו ולכבוש את כל חצי-האי סיני.

● המיבצע הופסק לאחר שנתקבלה פיקודת-נסיגה משרה-ביטחון דאז, דויד בן-גוריון, בעיקבות אולטימטום שניתן לו על ידי השגריר האמריקאי גיימס מקדונלד. יגאל אלון, שהתנגד לנסיגה הפוליטית, יצא פע-מיים לצפון כדי לשכנע את ההנהגה המדינית והצבאית לבטל את פקודת הנסיגה, הצליח לשכנע את ראש אגף-המיבצעים יגאל ירון, ואת שרה-החוק משה שרת, אך נתקל בהתנגדותו הנמרצת של דויד בן-גוריון, שציווה עליו להיסוג מן השטח ללא ערעור.

● בן-גוריון נתן את פקודת-הנסיגה משני טעמים: הוא חש שאם יגיעו כוחות צה"ל לגדת תעלת-סואץ הם יאלצו להת-כודר עם הצבא הבריטי שחנה או על גדות התעלה, ומצד שני נכנע לתכתיב המצרי למנוע את כיתור רצועת-עזה, כתנאי למשא ומתן ישיר על שביתת-שק. לדבריו של אלון אמר לו בן-גוריון: "אני איני ש"ך את רצועת-עזה על מגש של כסף."

גילוייו של אלון, שנראו והוצגו כחדשים ומדהימים, לא היו חדשים כלל לקוראי העולם הזה הוותיקים. לפני שתיים-עשרה שנה (העולם הזה 951) פורסמו גילויים אלה לראשונה בכתבה שנשאה את הכותרת: "ליל אבדנה של עצמאות ישראל - אבר-עגילה: סכין בגב".

כתב אז העולם הזה בפרשנות על גילוייו של אלון:

"המאורע המכריע ביותר בתולדות מדי-נת ישראל אירע בדיוק לפני שש שנים השבוע... כשקיבלו כוחות צה"ל בלב חצי-האי סיני את הפקודה לנטוש את הי-עמדות שנכבשו בקרב, ולחזור לשטחה של פלשתינה (א"י). באבר-עגילה השאירו הלוחמים אחריהם קבר רענן. בקבר זה נקברו הפירות הפוליטיים שנקנו בדם הלוחמים בדרום: נקברו סיכויי המדינה להשיג עצמאות ושלוש בשנים הקרובות..."

"... באבר-עגילה אבד הנצחון של מל-חמת-העצמאות, והסיכויי המעשי היחיד לכי-רות שלום עם ממשלות ערב. כיום נדמה שאנו עוד עתידים לאבד בגלל אותו לילה את חייהם של צעירים רבים."

שתי המלחמות הנוספות שניטשו מאז בין מדינת-ישראל ומצריים בחצי-האי סיני, הצדיקו פרשנות זו, הגוראת כיום כנבואה שחורה.

אף על פי כן היה הבדל-מה בין גירסת אלון על פרשת אבר-עגילה לפני 12 שנה, ולגירסתו היום על אותה פרשה. סיפר אלון למאזיניו בהיכל התרבות: "סכתי מאבר-עגילה לתל-אביב, ומשם לביתו של יגאל ירון. מצאתי אותו במיטבה, מכין הביתה. ביקשתי ממנו להוסיף עוד שתי-בצים" - ב-1956 היתה הגירסה שונה: אלון מצא אז את ירון במיטבה כשהוא כבר שוטף את הכלים, לאחר ארוחת-הערב.

***
זאם עופקים כבר נבואות, כדאי להתייחס בהודמנות זו לנבואה אחרת ש-התפרסמה לפני 13 שנים בהעולם הזה. לפני שבועיים בלבד (העולם הזה 1598), בכתבה "הפאשיסטים", הזכיר אורי אבנרי

סטודיו זוהר

נערת "זוהר" 68

* בכל שבוע יפורסם בעתונות תצלום הנערה המוצלח ביותר.
* בסוף המבצע תפורסם נערת זוהר 68 במסגרת מודעות פירסום.
באם הנך חושבת כי בשיתוף עמנו יזכו תצלומיך לפירסום, פני לסטודיו זוהר, אבן גבירול 138, ת"א, טלפון 442512, 442482

dura gloss

AMERICA'S LEADING BRAND

"העולם הזה", שבועון החדשות הישראלי המערכת והמנהלה: תל-אביב, רח' קרליבך 12, טלפון 301345.
הד. 136 • מען מברקי: צולמפרס • דפוס משה שהם בע"מ, תל-אביב, רח' פין 6 • גלופות: צינוקורפיה כספי בע"מ. • העורך הראשי: אורי אבנרי • המו"ל: העולם הזה בע"מ.